

SVERIGES KUNGAHUS

Sveriges Kungahus | [Kungafamiljen](#) | [H.K.H. Kronprinsessan Victoria](#) | [Tal](#)

2017-06-06

H.K.H. Kronprinsessans tal vid firandet av Sveriges nationaldag, Järfälla, tisdagen den 6 juni 2017

(Det talade ordet gäller)

Landshövdingen,
Nyblivna svenska medborgare,
Nationaldagsfirare,

Sveriges nationaldag är en högtidlig dag.
En dag då vi känner tacksamhet för vad det innebär att leva i vårt land.
Med fred och demokrati.
Öppenhet och tolerans.
Och med viktiga fri- och rättigheter.
Allt detta som borde vara självklart – men som vi aldrig får ta för givet.

I dag, på nationaldagen, välkomnar vi ett antal nya svenska medborgare. Ni är nu fullt ut delaktiga i det svenska samhället, och i den gemenskap som medborgarskapet innebär.

Det är en gemenskap där rättigheter och skyldigheter är lika för alla.
Men där alla inte behöver vara lika. Det är snarare tvärtom: Vår gemenskap rymmer olikheter. Det är det som gör den stark!

För bara några dagar sedan firade vårt grannland Finland 100 år av självständighet. Finland och Sverige har starka band historiskt. Våldigt många svenskar har sina rötter i Finland. Här i Järfälla har mer än var tionde invånare en anknytning till Finland.

Med anledning av Finlands märkesår deltog jag för ett par månader sedan i en kransnedläggning vid Finlandsmonumentet i Stockholm. Där mötte jag några av de överlevande svenska veteraner som deltagit som frivilliga i det finska Vinterkriget 1939-1940. Det var ett möte som gjorde ett stort intryck på mig – de här snart 100 år gamla svenskarna, som en gång hade ställt sig frågan "Vad kan jag göra för att hjälpa till?"

För dem var svaret att gå med som frivilliga på Finlands sida i kriget. Andra skänkte pengar eller gjorde civila insatser. Många valde att öppna sina hem för något av de 70 000 finska barn som kom till Sverige under krigsåren. Barn som ofta inte kunde ett ord svenska. Barn som kom med en adresslapp runt halsen.

Medmänsklighet kan ta sig olika uttryck. Men den börjar alltid med samma fråga: "Vad kan jag göra för att hjälpa till?"

Detta påmindes vi om den sjunde april i år, när terrorn slog till mot Stockholm. Då var det många som ställde sig just den frågan och som gjorde vad de kunde för att bidra.

Man körde varandra hem när kollektivtrafiken stod stilla.
Man hämtade varandras barn på skolor och förskolor.
Och man öppnade sina hem för människor man inte kände.

Terror syftar till att skapa rädsla och splittring.
Svenskarna svarade med att visa mod och sammanhållning.
Det ska vi komma ihåg, och det ska vi vara stolta över, i dag på Sveriges nationaldag.

Vi befinner oss just nu på en plats där historien och framtiden möts. Här på Görvälns slott finns byggnader från fyra sekler. De vackra lindalléerna anlades redan på 1700-talet. Några av ursprungsträden står faktiskt fortfarande kvar. Det är nästan svindlande, att man för flera sekler sedan satte plantor i jorden som vi i dag, så många generationer senare, får ha glädje av.

Men det är också en påminnelse om det ansvar som vilar på oss. Hur vårdar vi det som vi har fått ärva? Vad lämnar vi efter oss till kommande generationer?

Järfälla är inte bara en vacker plats med stränder och strövområden. Det är också en av Sveriges snabbast växande kommuner. Jag har förstått att ni strävar efter att den utvecklingen ska ske på ett hållbart sätt, för att även kommande generationer av Järfällabor ska få chansen att uppleva naturen. Jag vill önska er all framgång i det arbetet.

Kära nationaldagsfirare,
Vi är nu över tio miljoner invånare i Sverige.
Den här högtidsdagen tillhör oss alla.
Vi firar den på olika sätt.
Men vi gör det tillsammans.

Tack!